

community

The New Apostolic Church around the world

04/2023/LV

Paļauties uz Svētā Gara dāvanu



Ievadraksts
Ko uzlūko Dievs

Dievkalpojums
Ar spēku, mīlestību
un savaldību

Baznīcas mācība
Sieviešu ordinācija:
doktrinārās sekas

New Apostolic Church
International



■ Ievadraksts

3 Dievs palīdz

■ Dievkalpojums

4 Ar spēku, mīlestību
un savaldību

■ Bērnu stūrītis

10 Jēzus Debesbraukšana

12 Ciemos pie Rutes Frītaunā
(Sjerraleone)

■ Doktrīna

14 Sieviešu ordinācija:
doktrinālās sekas

■ Pasaules ziņas

18 Domu apmaiņa par
stratēģiju un standartu

| Dievs palīdz

Mīļie brāļi un māsas,

mēs dzīvojam sarežģītā laikā. No visurienes nāk ziņas, cik spēcīgs ir kļuvis ļaunais. Tas mūs visus dara nedrošus. Tad ir labi, ja mēs nākam uz dievkalpojumiem. Jo tur mēs dzirdam no Svētā Gara, cik daudz spēcīgāks ir mūsu Dievs.

Daudzās vietās šodienas stāvoklis ir patiesi slikts un dramatisks; taču neaizmirsīsim, ka tādi laiki cilvēces vēsturē ir bijuši vienmēr. Un vienmēr ticīgie cilvēki varēja atrast Bībelē Svētā Gara mierinājumu un spēku pārvarēt visu. To, ko Dievs paveica toreiz, Viņš var veikt arī šodien, darbojoties caur Svēto Garu.

Šajā grūtajā laikā neaizmirsīsim pielūgt Dievu. Neaizmirsīsim, ko Viņš dara, kas Viņš ir un ka Viņš ir pilnīgs. Viņš mūs ir izredzējis un turpina savu pestīšanas plānu. Viņš var mums palīdzēt, ja mēs paliekam dievbijībā pret Dievu, paklausībā, pazemībā, paļāvībā uz Dievu, godbijībā un mīlestībā. Dažreiz Viņš iejaucas pats, un



Attēls: Starptautiskā Jaunapustuliskā baznīca

dažreiz Viņš palīdz mums caur citiem cilvēkiem. Mums tas ir jāpieņem. Dažreiz Viņa palīdzība ir uzdevums: dalieties ar savu tuvāko, un Es jums došu vairāk, nekā jūs esat devuši.

Sirsnīgi sveicinot, jūsu



Žans Luka Šneiders

Ar spēku, mīlestību un savaldību



Attēls: Grant Pitcher, Delmaine Viret

Baznīca Tafelsigā (Dienvidāfrika) var uzņemt līdz 4000 cilvēkiem

2. Timotejam 1, 7

*Jo Dievs nav mums
devis bailības garu, bet
spēka, mīlestības un
savaldības garu.*

Dārgie brāļi un māsas, man ir patiešs liels prieks svinēt šos Vasarsvētkus tik lielā un brīnišķīgā lokā. Kad mēs domājam par visiem tiem, kas šodien ir saistīti ar mums, mēs esam pateicīgi mūsu Debesu Tēvam par to, ka Viņš to padarīja iespējamu. Šodien mēs pieminam Svētā Gara izliešanu un to, ko mēs saucam par Kristus Baznīcas dzimšanu.

Jā, dārgie brāļi un māsas, tagad mēs esam dzirdējuši, kā Bībele mums stāsta par Vasarsvētku notikumiem; turklāt var būt noderīgi atcerēties arī šī lielā notikuma nozīmi un tā visa mērķi. Kā vienmēr, viss sākas ar Dieva mīlestību. Tas ir visa sākums. Visvarenais Dievs mīl cilvēkus, un savā mīlestībā Viņš vēlas padarīt viņiem pieejamu Dieva Tēva,

Dieva Dēla un Dieva Svētā Gara kopību. Tas ir tas, uz ko ir vērsta Dieva mīlestība. Viņš vēlas, lai cilvēkam būtu pieeja Tēva, Dēla un Svētā Gara kopībai. Šajā nolūkā Viņš sūtīja Dievu Dēlu uz zemi, lai atvērtu durvis uz pestīšanu, dotu cilvēkiem piekļuvi pestīšanai, kopībai ar Dievu. Jēzus Kristus atvēra šos vārtus ar savu upuri. Tad Jēzus Kristus uzbrauca debesīs, un Dievs Svētais Gars tika sūtīts uz zemi, lai turpinātu šo pestīšanas darbu. Pat šodien Svētais Gars darbojas uz zemes, lai padarītu pestīšanu pieejamu cilvēkiem. Dievs Svētais Gars strādā, lai iesvētītu cilvēkus un sagatavotu viņus Jēzus Kristus atgriešanās brīdim. Tad Jēzus Kristus nāks atkal, lai ievestu savējos Savā valstībā, kur viņiem būs mūžīga sadraudzība ar Dievu. Tas ir darbs, ko Svētais Gars dara šodien; un tas notiek Baznīcā. Tieši tur Svētais Gars pilda savu misiju – galvenokārt caur apustulātu.

Caur apustulātu Svētais Gars iesvēta mūs Baznīcā un sagatavo mūs stāties kopībā ar Dievu. Pirmais cilvēks, kurš stājās šajā kopībā ar Dievu, bija Jēzus Kristus - augšāmcēlies. Ja arī mēs vēlamies stāties mūžīgā sadraudzībā ar Dievu, ja mēs vēlamies mūžīgu sadraudzību ar Kristu, tad mums ir jāklūst līdzīgiem Viņam. Tas ir ceļš, pa kuru mums jāiet. Ja mēs vēlamies būt kopā ar Kristu mūžīgi, mums jāklūst līdzīgiem Viņam, jādama kā Viņam, jārikojas kā Viņam, jābūt līdzīgiem Viņam.

Kas bija, kas ir Jēzus Kristus? Jēzus Kristus ir kalps. Viņš tika sūtīts uz zemi, lai kalpotu Dievam un cilvēkiem un atvērtu durvis uz pestīšanu. Tad Viņš atgriezās pie sava Tēva. Un ko Viņš dara debesīs? Viņš turpina kalpot. Viņš aizlūdz par mums. Viņš mums palīdz. Viņš mums kalpo.

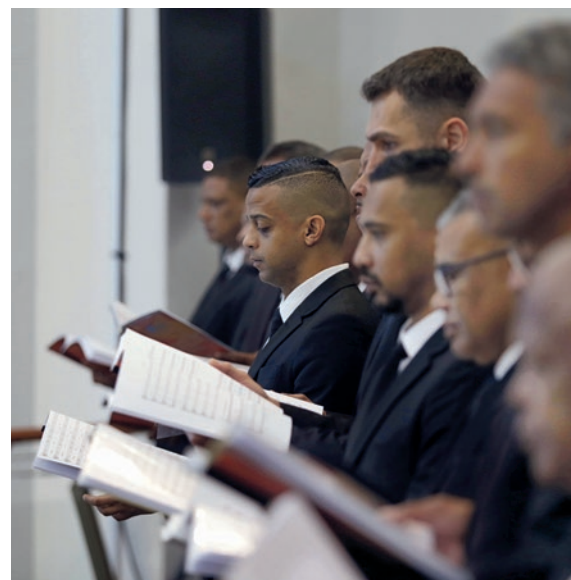
Tāpēc, lai kļūtu līdzīgi Jēzum Kristum — domātu, rīkotos, līdzinātos Viņam —, mums ir jākalpo. Šī iemesla dēļ mēs esam aicināti kalpot; ne tāpēc, ka Dievam būtu vajadzīga mūsu palīdzība. Visvarenais Dievs radīja debesīs un zemi no nekā. Viņam nevajag, lai es pabeidzu savu darbu. Viņš var iztikt bez manis. Nav tā, ka Dievam ir vajadzīga cilvēku palīdzība. Dievam neviens nav vajadzīgs. Taču man ir jākalpo, lai kļūtu līdzīgs Jēzum Kristum; tas ir vienīgais veids, kā es varu stāties mūžīgā sadraudzībā ar Dievu. Es gribu kļūt līdzīgs Kristum, tāpēc es gribu kļūt par to, kurš kalpo.

Ko nozīmē — kalpot kā Jēzum Kristum? Mums ir jāpalīdz citiem atrast glābšanu un tādējādi dot savu ieguldījumu Dieva pestīšanas iecerē. Mums ir jānodrošina, lai cilvēkiem

arī turpmāk būtu piekļuve glābšanai, sludinot viņiem evaņģēliju. Cilvēkiem vajadzētu mācīties no Jēzus Kristus, lai varētu ieiet Dieva valstībā. Mums ir jānodrošina, lai glābšana paliktu pieejama Baznīcā; tādēļ mums ir jādara sava daļa, lai nodrošinātu, ka tiek pasludināts evaņģēlijs un grēku piedošana, ka var tikt pasniegti sakramenti, ka Baznīcā mēs varam piedzīvot svēto kopību. Tas ir punkts, kas aiz tā slēpjas. Tāpēc mums ir jākalpo. Ja mēs kādu dienu vēlamies valdīt kopā ar Kristu, tad mums ir jāklūst līdzīgiem Viņam un jākalpo tā, kā Viņš ir kalpojis un kalpo.

Es dzirdu daudz balsu sakām: "Bet tagad ir kļuvis tik grūti. Cilvēki vairs neinteresējas par Dievu. Viņus neinteresē ticība. Viņiem nav vajadzīgs Dievs, viņi labi saprotas bez Viņa. Šodien ir gandrīz neiespējami būt par Jēzus Kristus liecinieku. Baznīcai nav izredžu izdzīvot." Citi saka: "Tas ir jauki, bet ne es. Es to nevaru izdarīt. Es esmu pārāk vājš. Es esmu par mazu." Vēl citi: "Ziniet, es esmu tik aizņemts. Man ir tik daudz problēmu, ar ko tikt galā. Man nav spēka un iespēju kalpot un dot savu ieguldījumu Baznīcas funkcionēšanā. Man nav iespējas dot savu ieguldījumu citu cilvēku glābšanā." Tad sāk darboties šodienas Bībeles teksts. Nebaidies! Dievs mums nav devis baiļu garu. Caur Svētā Gara

dāvanu mēs visi esam pilnvaroti kalpot tam Kungam un izpildīt savu misiju. Tulkojums dažādās valodās ir atšķirīgs. Šeit ir teikts, ka Dievs mums nav devis baiļu garu. Citās valodās tas ir kautrīguma gars, dažās versijās pat glēvulības gars. Tas ir izteikts ļoti skaidri. Bet tas ir tas pats. Gars, ko Dievs mums ir devis, nav baiļu gars, nevis kautrīguma gars, nevis glēvulības gars. Tas nozīmē: nebaidieties! Glēvulis ir tas, kurš padodas vai zaudē drosmi, tiklīdz lietas kļūst sarežģītas. Neesiet glēvuļi! Nebaidieties no sava uzdevuma! Ticiet Svētā Gara dāvanai! Ticiet savām svētajām saistībām! Ticiet tam! Dievs ir ļāvis jums kļūt līdzīgiem Jēzum Kristum tādā nozīmē, ka jūs varat kalpot tā, kā kalpo Jēzus Kristus, un jūs varat mīlēt tā, kā mīl Jēzus Kristus. Svētais Gars dod jums spēku to darīt. Svētais Gars ir spēka Gars. Svētais Gars tiek raksturots arī kā Dieva spēks. Tā ir rīcība, tie ir Dieva darbi. Caur Svēto Garu Dievs pauž Savu spēku. Atcerieties, ka Baznīca nav cilvēku darbs. Baznīca ir Svētā Gara darbs. Ja tas būtu cilvēku darbs, tas vairs nepastāvētu. Mēs pazīstam cilvēkus un zinām, uz ko viņi ir spējīgi un, galvenais, uz ko viņi nav spējīgi. Baznīca pārstatu pastāvēt, ja tas būtu cilvēku darbs. Bet tas ir Svētā Gara darbs, un Svētais Gars ir Dieva spēks. Nekas nevar traucēt Svētajam Garam pildīt savu misiju. Baznīca uzvarēs nāvi. Neviens nevar liegt Svētajam Garam pildīt Viņa misiju Baznīcā. Mēs esam saņēmuši Svētā Gara dāvanu, tāpat kā Jēzus Kristus kā cilvēks saņēma



Nebaidieties! Jūsos mājo spēka gars.

Svētā Gara dāvanu. Svētais Gars bija ar Viņu; un ir teikts, ka Svētais Gars ļāva Jēzum pārvarēt ļaunumu un piecelties no mirušajiem. Pāvils saka: ja šis Gars mājo mūsu sirdīs, mēs varam darīt to, kas cilvēkam šķiet neiespējams, jo tas ir tas pats spēks. Ja Gars, kas ļāva Jēzum Kristum pārvarēt ļaunumu un piecelties no mirušajiem, dzīvo jūsos, jūs varat darīt to, ko Jēzus vēlas, lai jūs darītu. Vienkārši ticiet tam. Tas nav atkarīgs no jūsu prasmēm. Tas ir atkarīgs no jūsu vēlmes. Ja jūs ticat, jūs varat to izdarīt. Nebaidieties! Darbs, kas paveikts Svētajā Garā, nekad nebūs veltīgs. Vai drīkstu to atkārtot vēlreiz? Darbs, kas paveikts Svētajā Garā, nekad nebūs veltīgs. Nebaidieties! Jūsos mājo spēka gars.

Tas ir arī mīlestības gars. Es zinu, ka tad, kad mēs runājam par mīlestību, tā dažreiz tiek pārprasta, jo mēs domājam par mīlestību starp vīrieti un sievieti, starp vecākiem un bērniem. Bet tas nav gluži tas. Dieva mīlestība ir daudz vairāk nekā tikai emocijas un jūtas. Dieva mīlestība ir spēcīgs apsolījums.

Dievs mīl cilvēku, un Viņš dara visu iespējamo, lai viņu glābtu un vestu sadraudzībā ar Sevi. Dieva mīlestība ir spēcīga apņemšanās. Dieva mīlestība ir pašai dziedīga



mīlestība, sevis upurējoša enerģija. Tā ir Dieva mīlestība, daudz vairāk nekā tikai sajūtas un emocijas.

Pāvils saka, ka šī mīlestība tika izlieta mūsu sirdīs, kad mēs saņēmām Svētās saistīšanas sakramentu. Man patīk šis izteiciens: izlieta. Dieva mīlestība ir izlieta mūsu sirdīs. Mēs nesaņēmām tikai dažus pilienus no tās. Nē, Dieva mīlestība ir izlieta mūsos, lai tā piepildītu visu mūsu būtību, visu mūsu sirdi un visu mūsu dvēseli. Dievs mums ir devis maksimumu, ko cilvēks var saņemt.

Dieva mīlestību jūsu sirdī ir iepludinājis Svētais Gars. Ja mēs to apzināties, ja mēs tam ticam, tad mūsu reakcija uz to ir ļoti skaidra. Tad mēs esam pateicīgi Dievam; un

Ar Jāņa Rodrikesa "Garu atjaunotu!" apgabala baznīcas mūzikas nodaļas koris, bērnu koris un orķestris saviļņoja publiku.



mēs Viņu mīlam, jo Viņš ir tik laipns un tik vēlīgs. Viņa mīlestība pret mums ir tik liela, ka mēs nevarām palīdzēt, bet atbildam uz Viņa mīlestību. Visu, ko mēs darām Dieva labā, mēs darām aiz pateicības. Tas ir tas, kas padara mūs stiprus. Mēs nekalpojam, jo esam spiesti to darīt. Mēs kalpojam aiz mīlestības un pateicības.

Ja mēs kalpojam ar šo motivāciju, mūsu kalpošana nav atkarīga no cilvēku uzvedības; cilvēks vairs nav atkarīgs no citu pateicības. Mēs neesam atkarīgi no mūsu darba panākumiem. Mēs neesam atkarīgi no slavas, ko mēs par to saņemam vai ne. Mūsu kalpošana kļūst patiesi nelokāma, jo to motivē tikai mūsu pateicība. Neatkarīgi no tā, kas notiek, neatkarīgi no tā, ko cilvēki dara, neatkarīgi no tā, vai viņi mums pateicas vai ne, neatkarīgi no tā, vai viņi mūs kritizē vai ne, tas vairs nav svarīgi. Mēs to darām Tā Kunga labā, aiz mīlestības un pateicības. Un tas padara mūs stiprus un spējīgus kalpot visam, kas notiek.

Mēs kalpojam un mīlam tā, kā Jēzus no mums sagaida. Tā ir mūsu vēlme dot savu ieguldījumu citu cilvēku glābšanā. Mēs vēlamies, lai citi saņemtu tādu pašu žēlastību, tādu pašu dāvanu un spētu stāties sadraudzībā ar Dievu, cik vien

iespējams. Tādēļ mēs kalpojam tam Kungam Baznīcā un vēlamies nodrošināt, lai glābšana būtu pieejama ikvienam ticīgajam, kurš vēlas nākt pie tā Kunga. Mūsu uzdevums nav piespiest citus nākt pie Jēzus; bet mūsu uzdevums ir pārliecināties, ka kāds, kurš ir izvēlējies nākt pie Jēzus, var piedzīvot pielūgsmi; lai viņš varētu dzirdēt evaņģēlija pasludināšanu un pieredzēt savu grēku piedošanu; ka viņš var saņemt sakramentus; lai viņš varētu pieredzēt Dieva bērnu kopību, Dieva klātbūtni savā vidū.

Brāļi un māsas, tā ir mūsu dziļā motivācija kalpot Kristus Baznīcā — katram savā vietā. Mēs kalpojam tam Kungam, lai pateiktos Viņam, paustu savu mīlestību un pateicību. Mēs kalpojam tam Kungam, jo mīlam savu tuvāko, un mūsu uzdevums ir nodrošināt, lai glābšana Baznīcā arī turpmāk būtu pieejama. Mīlestības Gars.

Trešā prāta kvalitāte, par kuru šeit ir rakstīts, ir savaldība. Citos tulkojumos tiek runāts par gudrības garu vai, un man tas patīk, par paškontroles garu; bet nozīme ir gandrīz tāda pati. Piesardzība, paškontrolē, gudrība. Svētais Gars ir apdomības gars. Viņš mums atgādina: "Neuztraucieties, jo jūs esat tikai rīks. Īsto darbu dara Dievs. Tu esi tikai

Apriņķa apustuļi un daudzi apustuļi bija klāt Vasarsvētku dievkalpojumā.



kalps." Taču nav tā, ka tam Kungam būtu vajadzīga mūsu palīdzība. Mēs kalpojam tam Kungam, jo vēlamies kļūt līdzīgi Jēzum. Kad mēs ieklausāmies Svētajā Garā, mēs esam apdomīgi un neuztveram sevi pārāk nopietni.

Tas attiecas uz mums visiem: galveno apustuļi, apgabala apustuļi, brāļi, mūsu, bērnu un jauniešiem. Piesardzība. Tas nav par mani, tas ir par Dievu. Es esmu tikai kalps. Mēs to esam sludinājuši gadiem ilgi, bet dažreiz es domāju, vai es to tiešām esmu sapratis. Vai es tiešām tam ticu? Piesardzība. Dievs ir tas, kurš strādā. Mēs esam tikai Viņa darba rīki.

Paškontroles gars. Ko tas nozīmē? Nu to ir ļoti viegli izskaidrot. Svētais Gars mums saka: "Atceries izturēties pret savu tuvāko tā, kā tu vēlētos, lai pret tevi izturas." Tas nav nekā jauns, bet padomāsim, vai šī doma tiešām dzīvo mūsu sirdīs. Ja tas tā ir, tad mums ir pietiekama paškontrole; un šāds paškontroles gars ir ļoti noderīgs.

Gudrības gars. Svētais Gars arī ļauj mums saskatīt garus; tieši tāpat, kā viņš to darīja ar Jēzu, kad Viņš tika kārdināts. Velns nāca un gribēja kārdināt Jēzu. Viņš pat citēja Svētos Rakstus. Iedomājieties to! Velnam bija sava Svēto Rakstu



interpretācija; un ar šo interpretāciju viņš nāca pie Jēzus. Bet ar Svētā Gara palīdzību Jēzus varēja redzēt, ka tā nav Viņa Tēva griba. Viņš varēja saskatīt arī velna rīcības motivāciju. Lai gan viņš citēja Rakstus, velna motīvi nebija labi.

Tas attiecas arī uz mums, dārgie brāļi un māsas. Mēs esam saņēmuši Svētā Gara dāvanu. Svētais Gars mājā mūsu sirdīs un māca mūs caur dievkalpojuma sprediķi. Izmantosim to, lai saskatītu garus, pat ja viņi citē Svētos Rakstus. Kad kaut kas nāk no Svētā Gara, šī doma vai darbi sniedz mīlestību,



mieru un prieku, laipnību un paškontroli. Tāda ir Pāvila definīcija. Tāpēc ikreiz, kad kaut kas notiek, kaut kas tiek teikts vai publicēts – lūdzu, pārbaudiet to! Kad tas nāk no Svētā Gara, tas rada mieru, mīlestību, prieku, labestību un paškontroli. Ar šo rīku ir ļoti viegli atpazīt prātu – spēka, mīlestības, apdomības, gudrības un paškontroles garu. Dārgie brāļi un māsas, rezumējot to, mūsu mērķis ir mūžīga kopība ar Jēzu Kristu. Lai to paveiktu, mums jāklūst līdzīgiem Jēzum Kristum. Viņš ir mīlestības pilns kalps. Tāpēc, ka mēs esam saņēmuši Svētā Gara dāvanu, mēs varam kalpot tam Kungam, kalpot Dievam un kalpot Baznīcā ar spēka, mīlestības un gudrības Garu. Dievs vēlas, lai mēs kļūtu līdzīgi Jēzum, un ar Viņa palīdzību mēs to varam izdarīt. Vienīgais jautājums ir: vai jūs arī to vēlaties?

Pēc līdzkalpotāju sprediķiem pirmapustulis teica: kā jau teicu sākumā, Vasarsvētkos mēs pārdomājam Svētā Gara misiju un darbu, un tā nozīmi. Svētais Gars mums atklāj Dieva mīlestību, Jēzus Kristus mīlestību. Viņš mums māca, cik liels ir Jēzus, cik liela ir Viņa mīlestība, un tādējādi Viņš pamodina mūsos vēlmi kļūt arvien līdzīgākiem Kristum.

Viņš arī māca mums, kas iepriecina Dievu un kas ir pretrunā ar Viņa gribu, un tad mēs saprotam, ka mēs esam tālu no tā, lai būtu līdzīgi Jēzum. Dažreiz mēs zaudējam sirdi un sakām, ka mēs to vienkārši nevaram izdarīt. Mums neizdodas kļūt līdzīgiem Jēzum, mīlēt kā Viņam, kalpot kā Viņam. Tad nāk Mierinātājs, Svētais Gars, kurš mums saka: "Nebīstieties. Jums nav jāklūst bezgrēcīgi. Jūs nevarat kļūt bezgrēcīgi. Jēzus Kristus bija vienīgais, kurš bija bez

grēka. Viss, kas jums jā dara, ir jāaug Kristus mīlestībā." Svētais Gars ir mūsu palīgs. Viņš palīdz mums lūgt pareizā veidā un lūgt to, kas ir jēga mūsu glābšanai. Svētais Gars mums saka: "Nelūdzieties, lai kļūtu pilnīgi. Tas nedarbojas. Lūdzieties, lai jūsu mīlestība pret Dievu un savu tuvāko varētu pieaugt." Es šonedēļ domāju par vienu no mūsu dziesmām un esmu atklājis, ka tā ir brīnišķīga lūgšana, ko iedvesmojis Svētais Gars: "Es gribu tevi mīlēt vairāk." Tas ir pieejams gandrīz visās valodās. Ļaujiet man vienkārši izlasīt pirmo pantu: "Es gribu tevi mīlēt vairāk, dzirdi manu lūgšanu! Es dedzīgi lūdzu, agri un vēl saucu: es gribu tevi mīlēt vairāk, Pestītājs tevi mīl vairāk, mīl tevi vairāk, mīl tevi vairāk." Cik brīnišķīga lūgšana, ko iedvesmojis Svētais Gars! Es gribētu ierosināt, lai mēs veltītu brīdi, lai iedvesmotos no Svētā Gara, un ļautu šai lūgšanai iekļūt dziļi mūsu dvēselēs, mūsu sirdīs.

GALVENĀS DOMAS

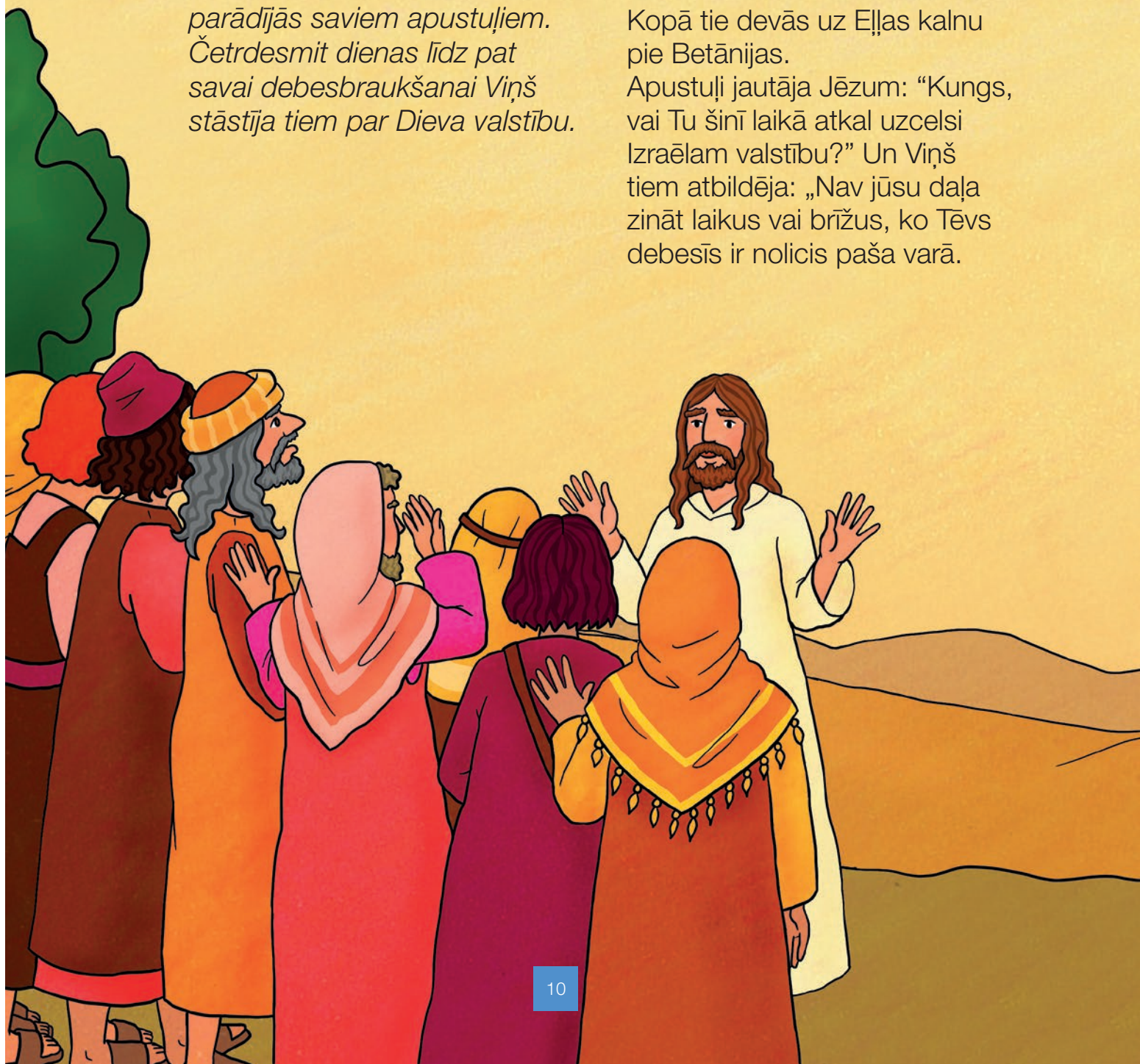
- Mēs ticam mūsu svētajai apzīmogošanai.
- Dievs mūsos ir ielicis sava Gara spēku.
- Mēs nebaidāties, Svētais Gars padara mūs stiprus un spējīgus mīlēt.
- Svētā Gara dēļ mēs varam īstenot paškontroli.

JĒZUS DEBESBRAUKŠANA

APUSTUĻU DARBI 1, 4-12

Pēc augšāmcelšanās Jēzus parādījās saviem apustuļiem. Četrdesmit dienas līdz pat savai debesbraukšanai Viņš stāstīja tiem par Dieva valstību.

Jēzus pavēlēja saviem apustuļiem neaiziet no Jeruzālemes, bet gaidīt Tēva apsoliājumu, līdz Dieva Gars nāks pār mācekļiem. Jēzus teica: „Jānis kristīja cilvēkus ar ūdeni, bet nepaies ilgs laiks un jūs tiksiet kristīti ar Svēto Garu.” Kopā tie devās uz Eļļas kalnu pie Betānijas. Apustuļi jautāja Jēzum: “Kungs, vai Tu šinī laikā atkal uzcelsi Izraēlam valstību?” Un Viņš tiem atbildēja: „Nav jūsu daļa zināt laikus vai brīžus, ko Tēvs debesīs ir nolīcis paša varā.



Bet jūs dabūsiet spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums un jūs būsiet mani liecinieki kā Jeruzālemē, tā visā Jūdejā un Samarijā un līdz pašam pasaules galam.”

Kad Viņš to bija tiem sacījis, Jēzus, tiem redzot, tika pacelts mākonī un padebess Viņu uzņēma prom no viņu acīm. Kad tie, Viņam aizejot, cieši skatījās uz debesīm, lūk, pie tiem nostājās divi vīri baltās drēbēs. Tie sacīja: “Ko jūs stāvat, skatīdamies uz debesīm? Šis Jēzus, kas uzņemts prom no jums debesīs, tāpat atkal

nāks, kā jūs Viņu esat redzējuši debesīs aizejam.”

Tad apustuļi devās atpakaļ uz Jeruzālemi un gaidīja Svēto Garu.



CIEMOS PIE RUTES FRĪTAUNĀ (SJERRALEONE)

Mani sauc Rute, un jūlijā man būs divpadsmit gadu. Te man mugurā ir kreklis ar Sjerraleones nacionālās futbola komandas emblēmu, tā atbalstot šīs komandas spēli pēdējā Āfrikas nāciju kausā.



Skolā man patīk reliģijas mācība, franču un angļu valoda. Es vēlos kļūt par datu analītiķi, taču ar matemātikas apgūšanu man klājas grūti. Te jūs redzat manu klasi. Es sēžu pirmajā rindā un esmu otrā no kreisās puses.



Es labprāt spēlējos ar saviem draugiem un – vislabāk - pludmalē. Šeit es esmu ceļā uz kādām dzimšanas dienas svinībām.

Mana ģimene: mans tētis strādā par tulku. Viņš ir nācis no Sjerraleones rietumiem. Mana māmiņa nāk no Gvinejas, viņa strādā par tautsaimniecības pētnieci. Manu jaunāko brāli sauc Moriss, viņam ir divi gadi.

Sjerraleonē ir brīnišķīgas pludmales. Galvaspilsēta Frītauna atrodas Klusā okeāna piekrastē. Mans tētis ir priekšstāvis Lumlevas draudzē, un mēs dzīvojam baznīcas teritorijā. Tāpēc mēs ejam uz pludmali tieši blakus baznīcai.





Atpūtas brīžos pludmalē mēs ēdam manioku, ceptu vistu ar rīsiem un dārzeņiem vai picu.

Tā kā šeit lietus periods mainās ar sausumu, mēs nevaram iet uz pludmali katrā gadalaikā.

Lietus periods ilgst no maija līdz oktobrim, un visstiprāk līst augustā un septembrī. Dažkārt līst dienām ilgi bez pārtraukuma, tas man nepatīk.

Šis attēls ir tapis mūsu baznīcas iesvētīšanas reizē.

Un šeit jūs redzat daļu brāļu un māsu no mūsu draudzes. Es apmeklēju svētdienas skolu un gatavojos savai iesvētīšanas dienai.

Man patīk mūzika. Es spēlēju segullu, kas ir tipisks Sjerraleones mūzikas instruments. Esmu spēlējusi arī bungas. Tāpat es ar prieku mācos spēlēt klavieres un dziedu kori.



16.jūnijā mēs svinam Āfrikas bērnu dienu. Tad mēs ejam uz bērnu dievkalpojumu Frītaunas centrālajā baznīcā, kur dievkalpojumā sapulcējas bērni arī no citām draudzēm. Šajā attēlā jūs redzat bērnus no mūsu draudzes; es stāvu aiz mugurē kā otrā no labās puses.





Attēls: sticker2you - stock.adobe.com

Sieviešu ordinācija: doktrinārās sekas

Vienlīdzība un cieņpilna līdzvērtība Dieva Radītāja priekšā, bez Jēzus Kristus izteikumiem un pretrunām apustuļu vēstulēs: tas ir Bībeles inventarizācijas rezultāts. Kādas doktrinārās sekas tajā redz Jaunapustuliskā baznīca? – Doktrinārās vēstules ceturtā un pēdējā daļa par tēmu “sieviešu ordinācija”.

Izteikumā “Kalpošanas jaunapustuliskā izpratne. Komentārs par JBK 7” tika paskaidrots: “Kalpošanai, kas ir saistoša katram kristietim un tiek veikta bez ordinācijas, ir nepārprotams priesteriskais aspekts. 1. Pētera 2:9 baznīcas locekļi pat tiek uzrunāti kā “ķēnišķīgā priesterība”. Ticīgie, kas ir apglabāti un augšāmcēlušies kopā ar Jēzu Kristu ūdens kristībās, sekos Viņam un atzīs Viņu par savu Kungu, dalīsies kopīgā ticīgo priesterībā. Šī priesterība tiek realizēta Kristus atdarināšanā vārdos un darbos. Šī priesterība, kurai nav sakramentālo pilnvaru, atšķiras no priesterības, kas balstās uz dievišķu izredzētību kalpošanā un tiek piešķirta caur ordināciju.”

Gan šīs piezīmes, gan iepriekšējā daļā sniegtais teoloģiskais pamatojums sieviešu ordinācijai kalpošanā no antropoloģiskā un soterioloģiskā viedokļa liek secināt, ka sievietes un vīrieši ir ne tikai aicināti uz ticīgo vispārējo priesterību, bet arī abi var tikt aicināti uz kalpošanu. Tādējādi sievietes var saņemt svētību un pilnvaras arī ar apustulāta starpniecību.

Caur Dieva izredzēšanu

Piektais Ticības apliecinājums, kurā cita starpā tiek apspriesta ordinācija, ir šāds: “Es ticu, ka tos, kurus Dievs ir izvēlējies kalpošanai, ieceļ tikai apustuļi un ka pilnvaras, svētība un kļūšana svētam viņu kalpošanai rodas no apustuļa kalpošanas.” (JBK 2.4.5) Šī ticības apliecinājuma skaidrojumiem ir izšķiroša nozīme šajās pārdomās: “Tas ir Dievs, kurš izvēlas vienu amatam. Tāpēc kalpošana nav cilvēka darbs un galu galā ne draudzes darbs, bet tā ir Dieva dāvana savai draudzei. Cilvēks, kā tas ir izteikts Ticības apliecinājumā, nes savu amatu ar dievišķu gribu, nevis ar cilvēka izvēli.” (turpat) Parasti tiek runāts – t.i., bez atsaucē uz dzimumu – par cilvēku, kuru Dievs ir izvēlējies amatam. Tāpēc var teikt, ka sievietes un vīriešus Dievs var izvēlēties kalpošanai.

Svētība un kļūšana svētam

Uzdevums atpazīt izredzēto un iecelt viņu kalpošanā gulstas uz apustuļa kalpošanu. Gan sievietes, gan vīrieši var pieredzēt svētību un svētīšanu, kas nāk par kalpošanu, kurai viņiem ir paredzēts kalpot. Katehisms norāda: “Caur “svētīšanu” tiek nodrošināts Svētā Gara dievišķais pavadījums un palīdzība, īstenojot gan priesterisko, gan diakonisko kalpošanu. “Svētīšana” norāda, ka pats Dievs savā svētumā un neaizskaramībā vēlas rīkoties

caur kalpošanu.” (JBK 2.4.5) Svētība un iesvētīšana ir nepieciešama, lai vīrietis vai sieviete varētu pienācīgi īstenot savu kalpošanu un dotos uzdevumus.

Amata pilnvaras

Kalpošana, kurai Dievs viņus ir izvēlējis, iegūst savu raksturu caur “pilnvarām”. Katehisms runā par trim kalpošanas līmeņiem – apustuļi, priesteri, diakonu –, no kuriem katrs ir saistīts ar atšķirīgu autoritātes pakāpi. Sievietes, tāpat kā vīriešus, var ordinēt visos šajos amatu līmeņos ar visām pilnvarām. Paskaidrojumi “Jaunapustuliskā izpratne par garīgo kalpošanu” izskaidro spēkus, kas pieder katram kalpošanas līmenim.

Apustuļa kalpošanas pilnvaras cita starpā ietver pareizu evaņģēlija pasludināšanu, kā arī visu trīs sakramentu pareizu pārvaldīšanu, grēku piedošanas pasludināšanu Jēzus Kristus vārdā, kalpotāju ordināciju un visas svētības.

Priesteri un diakoni dažādos veidos piedalās apustulāta pilnvarās. Viņus visus sūta apustulāts, un viņi ir savienībā ar to. Priestera kalpošanas pilnvaras cita starpā ietver pareizu evaņģēlija pasludināšanu, kā arī pareizu svētās kristības vadišanu ar ūdeni un svēto vakarēdienu. Priesteri ir pilnvaroti sludināt grēku piedošanu apustuļa uzdevumā un Jēzus Kristus vārdā. Viņiem ir pilnvaras vadīt dievkalpojumu un svētības. Diakona kalpošana ietver pareizu vārda pasludināšanu, vārda liturģijas pasludināšanu Trīsvienības vārdā un Trīsvienības svētības pasludināšanu dievkalpojuma beigās.

Sievietes un vīrieši var paļauties, ka Dievs viņus ir izvēlējis kalpošanai. Abiem var tikt dotas pilnvaras no apustulāta, kas kalpo cilvēku glābšanai un kopienas labumam. Turklāt esejā par “Garīgās kalpošanas jauno apustulisko izpratni” uzsvērts: “Izvēloties ordinējamās amatnesējus, tiek ņemts vērā, ka viņiem ir jābūt kompetencēm, kas nepieciešamas ar attiecīgo amatu saistīto uzdevumu īstenošanai.” Sievietēm un vīriešiem, pirms viņi tiek ordinēti, ir “jāatzīst Jaunapustuliskās baznīcas desmit ticības apliecinājumu saturs” un pienācīgi jāatspoguļo apustuļu mācība, kas izstrādāta Jaunapustuliskās baznīcas Katehismā.

Amata uzdevums

Amats nav pašmērķis, un tas nav paredzēts, lai kādu apbalvotu vai izceltu. Ordinācija kalpošanai vienmēr

tiek veikta, ņemot vērā draudzes vajadzības un baznīcas vajadzības. Runājot par sieviešu ordināciju kalpošanā, jāņem vērā arī sabiedrības atbalsts. Turklāt, tāpat kā vīriešiem, ir pietiekami jāņem vērā personīgā situācija. Kalpošana ir kalpošana Kristum, šī kalpošana tiek izpildīta vietējā draudzē, apriņķa vai apgabala baznīcā. Sievietes, kuras ir saņēmušas kalpošanu, pilda pienākumus draudzē. Turklāt viņas var arī aicināt un iecelt vadošos amatos draudzē, apriņķa un apgabala baznīcā. Uz viņām attiecas arī piezīmes par amatu iecelšanu, kas atrodamas vadlīnijās “Jaunapustuliskā izpratne par garīgo kalpošanu”, 6.2.2. sadaļā (“Nodošana kalpošanā”) un 6.2.3. sadaļā (“Iecelšana”).

SECINĀJUMS: Apustulāts — apustuļi vienotībā ar pirmapustuļi — nolemj, ka sievietēm var uzticēt kalpošanas pilnvaras, pamatojoties uz dzimumu līdztiesību un vienlīdzību. Sievietes var tikt aicinātas arī vadošos amatos draudzē, apriņķa un apgabala baznīcā vai ieceltās kalpošanās, kas saistītas ar kalpošanu. Tomēr oficiālās pilnvaras būtu jāpiešķir tikai tad, ja tas ir pieņemts draudzē un ja to pieļauj sociālā vienprātība un tiesību akti.

Piezīmes par sieviešu ordinācijas ieviešanu

2022. gada jūnijā Starptautiskā apriņķa apustuļu sanāksmē tika pieņemts saistošs paziņojums: “Sievietēm var uzticēt amata pilnvaras un uzdevumus Dieva priekšā, pamatojoties uz dzimumu vienlīdzību un vienlīdzīgām tiesībām.” Turklāt tika nolemts, ka sieviešu ordinācija būs iespējama no 2023. gada 1. janvāra.

Izredzētība garīgajam amatam

Tas vienlīdz attiecas gan uz vīriešiem, gan sievietēm, ka viņi var veikt “kalpošanu pēc dievišķas gribas, nevis ar cilvēka lēmumu”, jo Dievs pats izvēlas cilvēku kalpošanai. “Kalpošana, no vienas puses, ir kalpošana Dievam un, no otras puses, kalpošana cilvēkam.” Paturot to prātā, kvotu sistēma kā amata atlases kritērijs nav apspriežama. Lai gan dievišķais aicinājums ir galvenais priekšnoteikums sieviešu un vīriešu ordinācijai, plānotajā ordinācijā vienmēr tiek pietiekami ņemtas vērā draudzes, apriņķa vai apgabala baznīcas vajadzības un mērķi. Tiek ņemtas vērā arī kompetences, “kas nepieciešamas ar attiecīgo amatu saistītajiem dienestiem”. Caur ordināciju “esošie talanti [...] tiek paaugstināti un iesvētīti kalpošanas veikšanai” (JBK 7.7). Tas nozīmē, ka “labās prasmes un īpašības, kas šai personai ir [...], ordinācijas aktā tiek nodotas administrācijas



dienestā”. Sievietes un vīrieši draudzēs ienes savus talantus, īpašās prasmes un pozitīvās rakstura iezīmes un izmanto tos sabiedrības labā.

Pienākumi saistošā amatā

Cilvēki, kuri ir aicināti uz kalpošanu, apsola mācīt saskaņā ar Svēto Rakstu liecību, kas izteikta “Desmit ticības apliecinājumos” un “Jaunapustuliskās baznīcas Katehismā”. To administrēšana tiek organizēta saskaņā ar “Vadlīnijām baznīcas amatpersonām”. Vīriešiem un sievietēm “amats un persona, administrācija un personīgās spējas ir savstarpēji saistītas”. Tajā pašā laikā amatnesējiem būtu jāapzinās, ka nevis viņi, bet Jēzus Kristus ir kalpošanas Kungs: “Amats nepāriet cilvēka īpašumā, kā arī tas nav neizdzēšams nospiedums uz cilvēku, bet ir un paliek Kristus dāvana, kas ir Jēzum Kristum, ko Viņš piešķir vai noliedz.”

Lai patiesi kalpotu Dievam un cilvēkiem, ir svarīgi, lai amatnesēji savu kalpošanu uztvertu nopietni. Viņi to pauž, arī cenšoties iegūt zināšanas un prasmes, kas nepieciešamas viņu pienākumu pienācīgai izpildei. Tādējādi tiek izmantoti Baznīcas garīgie un teoloģiskie izglītības piedāvājumi.



Attēls: Gajus - stock.adobe.com

Izmaiņas amatos

Ar ordināciju vīrieši un sievietes saņem gan pilnvaru, gan konkrētu mandātu strādāt draudzē, apriņķa vai apgabala baznīcā. Sievietes var tikt ordinētas par diakonēm, priesterēm un apustulēm. Turklāt sievietes, tāpat kā vīriešus, var izredzēt un iecelt, lai veiktu vadības funkcijas draudzē, apriņķī un baznīcā kopumā.

Tā kā amata uzdevumi vienādi attiecas gan uz vīriešiem, gan sievietēm, uz viņiem attiecas arī konkrētie noteikumi par amata pienākumu pildīšanu, pensionēšanos, atvaļinājumu, atkāpšanos no amata un atbrīvošanu. Noteiktos apstākļos

amatnesējiem var piešķirt atvaļinājumu prombūtnei no pienākumu pildīšanas. “Vadlīnijas baznīcas amatpersonām” paredz, ka baznīcas amatpersonas var atstādināt no pienākumu pildīšanas personisku, profesionālu un veselības apsvērumu dēļ. Baznīcas amatpersonas grūtniecība var būt iemesls šādam atvaļinājumam. Prombūtnes atvaļinājuma ilgumam nevajadzētu pārsniegt trīs gadus.

Apriņķa apustuļu sanāksmē ir aplūkots arī amatnesēju gērbšanās kodekss un ir secināts, ka amatnesēji dievkalpojumos valkā melnbaltu apģērbu. Apģērbs ir diskrēts atbilstoši gadījumam. Attiecīgi tiek ņemti vērā arī reģionālie apstākļi.

Iespiests

Izdevējs: Žans Luka Šneiders, Überlandstrasse 243, CH-8051 Cīrihe, Šveice

Izdevniecība: Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg, Vācija

Izdevējs: Simon Heiniger

Stratēģijas un standarti apmaiņā

Mācīšanās vienam no otra, kopīga lietu veidošana: tāda bija apriņķa apustuļu starptautiskās Vasarsvētku sanāksmes devīze Keiptaunā (Dienvidāfrikā). Šoreiz dienaskārtība nebija teoloģiska, bet gan organizatoriska.

Attēls: Delmaine Viret, Starptautiskā Jaunapustuliskā baznīca



Apriņķa apustuļu apgabali vēlas kopā veidot atbildīgas vadības, lēmumu pieņemšanas un komunikācijas principus. Tika apspriesti un pieņemti lēmumi par labas pārvaldības principiem apriņķa baznīcās. Tas ietver gan tādus aspektus kā vienotība un nepārtrauktība, gan informētu un sadarbīgu lēmumu pieņemšanu, atbildību, pienācīgu rūpību un pārredzamību.

No desmit principiem un no tiem izrietošajām vadlīnijām ir izstrādāta visaptveroša anketa. Šie jautājumi ir jārisina uzraugošajām apriņķa baznīcām pašām un tām apriņķa baznīcām, kas tām sniedz organizatorisku atbalstu. Ja šī pašnovērtējuma procedūra atklāj nepieciešamību rīkoties,

par atbilstošu rīcības plānu tiek ziņots Jaunapustuliskajai baznīcai (SJB).

Mācīšanās mācīt labāk

Baznīcas vadītāji vēlas mācīties viens no otra savu brīvprātīgo garīdznieku izglītošanā un apmācībā. Viens no iemesliem ir tas, ka dažas Āfrikas, Āzijas un Amerikas valstis sagaida atbilstošas sertifikācijas procedūras no valsts apstiprinātām baznīcām. Saskaņā ar sākotnējo aptauju lielākajai daļai apriņķa apustuļu apgabalos ir strukturēts izglītības piedāvājums, bet ne vienmēr katrā no viņu apgabala baznīcām.

Kopumā apriņķa apustuļi un viņu palīgi intensīvi apmainījās ar informāciju



Apmācības procedūrās ir būtiskas atšķirības: klātienēs vai tiešsaistes piedāvājums, vienas dienas seminārs vai stundas kurss pirms vai pēc ordinācijas. Pedagogi ir apustuļi, vecākie garīdznieki vai speciālie skolotāji. Lai cik dažādi būtu šie piedāvājumi, tikpat svarīgs ir arī pats piedāvājums brīvprātīgajiem. Sapulces dalībnieki vienojās: “jā” kalpošanai nozīmē arī “jā” Jaunapustuliskajai doktrīnai un Katehismam.

Koleģiāla atbildība

Kā apriņķa apustuļu sanāksmes debitantus pirmapustulis sveica apriņķa apustuļu palīgus Stefanu Pēšelu un Pēteri Lambertu. Pašlaik viņi atbalsta apriņķa apustuļus Rainer Storck (Rietumvācija) un John L. Kriel (Dienvidāfrika), un viņiem ir jāgūst panākumi šajā uzdevumā nākotnē.

Debiju piedzīvoja arī delegātu asambleja, kas tikās, gatavojoties sanāksmei: pirmo reizi pārstāvji tikās kopā ar valdi, kas pagājušajā gadā izveidojās no bijušās Finanšu komitejas. Lai gan iepriekšējā komitejā pirmapustuļa padomdevēja funkcija bija tikai padomdevēja, tagad atbildība gulstas uz valdi kā koleģiālu struktūru, un tagad tā ir saņēmusi budžeta izpildes apstiprinājumu par pagājušo finanšu gadu.

Apskats

01.10.2023	Augsburga (Vācija)
08.10.2023	Maskava (Krievija)
13.10.2023	Montekarlo (Argentīna)
15.10.2023	Buenosairesa (Argentīna)
22.10.2023	Meca (Francija)
29.10.2023	Paderborna (Vācija)
04.11.2023	Aldeia dos Palheiros (Portugāle)
05.11.2023	Portimeja (Portugāle)
10.11.2023	Daka (Bangladeša)
12.11.2023	Pune (Indija)
14.11.2023	Jagdapura (Indija)
26.11.2023	Cīrihe-Hottingena (Šveice)
07.12.2023	Mokuba (Mozambika)
10.12.2023	Johannesburga (Dienvidāfrika)
17.12.2023	Magdeburga-Dienvidi (Vācija)
25.12.2023	Strasbūra (Francija)
31.12.2023	Tībingena (Vācija)

New Apostolic Church
International

